

også en forespørgsel til justitsministeren, der står for den strafferetlige lovgivning: Er der overhovedet et begreb i den socialdemokratiske verden, der hedder personlig skyld og personligt ansvar? Jeg synes, det var fuldkommen forsvundet fra de to ministres taler.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Dansk Folkeparti synes, det er en meget, meget god ting, at vi får denne debat i dag dels om ungdomskriminalitet og dels om andre former for kriminalitet, som vi skal debattere senere. Men det er egentlig min vurdering, at danskerne nu trænger til, at der bliver sat handling bag ordene, og at man ikke bare forholder sig til det, der er sket før i tiden.

Jeg er helt enig i, at Socialdemokratiet har en meget, meget stor del af skylden; men der er heller ingen tvivl om, at Socialdemokratiet har set skriften på væggen og ved, at specielt Socialdemokratiets kernevælgere synes, at nu må der ske noget. Kunne vi derfor ikke i denne debat se fremad og spørge, hvordan vi kan rette op på tingene, hvordan vi kan give bedre betingelser, hvordan vi kan gribe konsekvent ind over for de unge mennesker, og hvordan vi i det hele taget skal håndtere den meget, meget omsiggribende kriminalitet og vold i Danmark? Jeg synes, det ville være velgørende, hvis man så fremad nu og fandt ud af, hvad der skulle ske, og jeg tror, det er det, vælgerne sidder og venter på.

Dorte Bennedsen (S):

Der er ingen tvivl om, at problemer som ungdomskriminalitet og den deraf følgende vold er temaer, som optager vide kredse i befolkningen, og det er godt, fordi det er med til at sætte fokus på problemerne.

At også helt unge mennesker begår kriminalitet og vold, kan ingen lukke øjnene for, hverken af hensyn til det omgivende samfund eller af hensyn til de unge selv; men heldigvis har langt hovedparten af de unge en tilværelse uden disse problemer. Men gruppen af kriminelle og kriminalitetstruede unge har massive problemer, som kræver en meget målrettet indsats med en bred vifte af handlemuligheder.

Folketinget har for nylig modtaget Rigspolitiets store undersøgelse af den del af kriminaliteten, som giver sig udtryk i vold. Denne undersøgelse, som i øvrigt er et resultat af regeringens handlingsplan mod vold fra 1993, er med til at danne et godt grundlag for både debatten i dag

og de beslutninger, der skal tages for at nedbringe denne type kriminalitet.

Undersøgelsen har en række hovedkonklusioner, hvoraf nogle vel er forudsigelige, mens andre er mere overraskende. En af de konklusioner, som er af interesse for debatten i dag, er, at unge mænd mellem 15 og 24 tegner sig for halvdelen af den samlede vold, og at risikoen for at blive voldsoffer er størst for de alleryngste aldersgrupper, mens ældre mennesker har den laveste risiko. Det konkluderes også, at to tredjedele af volden finder sted i de sene natte timer i weekenden, og at alkohol spiller en væsentlig rolle.

Selv om man med denne undersøgelse i hånden kan glæde sig over, at volden – i modsætning til, hvad mange tror – faktisk er stagneret gennem de sidste 10 år, og selv om vi sammenlignet med andre lande har en lav voldsfrekvens, er det helt centralt for Socialdemokratiet, at vi ikke slår os til tåls hermed. Vi finder voldens og ungdomskriminalitetens niveau uacceptabelt, og vi ønsker derfor, at der gøres en massiv indsats for at nedbringe det.

Ingen er født kriminelle eller voldelige, men de kriminelle eller kriminalitetstruede unge er typisk børn og unge mennesker, som i deres korte liv har oplevet en lang række nederlag. De har ikke udviklet normale normer for social adfærd på grund af problemer i hjemmet, i fritiden og i skolen. Deres erfaringer fra samværet med andre har ofte været konflikter. De har langsomt opgivet troen på, at de duer til noget, og i stedet har de isoleret sig i grupper af ligesindede, hvor kriminalitet og vold bliver en del af dagligdagen.

Skal vi nedbringe kriminaliteten og volden, skal vi bremse nytilgangen af unge, som kommer ud i kriminalitet og løser deres problemer ved en voldelig adfærd. For os at se er der ingen tvivl om, at den bedste forebyggelse af ungdomskriminalitet er en konstruktiv ungdomspolitik, som giver alle unge mulighed for uddannelse og arbejde. Med andre ord: En politik, som helt enkelt giver de unge noget at stå op til og giver dem følelsen af, at de ikke er kasse-rede, men at der faktisk er brug for dem og for det, de kan.

Det er tankevækkende, at V og K med mere end 10 års regeringsansvar bag sig, men uden en bred ungdomspolitisk indsats, nu mener, at der skal gøres noget ved ungdomskriminaliteten. Og hvad er så de to partiers bud? Jo, svaret kan vi læse i lovforslag nr. L 134, som vi skal